

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7206/2021
19.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ђинђић Нур, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгиша Милетић, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1318/21 од 08.06.2021. године, у седници одржаној 19.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1318/21 од 08.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1318/21 од 08.06.2021. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Алексинцу П 1050/2019 од 15.09.2020. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се поништи писмено завештање пред сведоцима пок. ВВ, бив.из ..., од 02.05.2015. године, проглашено пред Основним судом у Алексинцу на записнику у поступку О 730/2019 од 11.09.2019. године, и одређено је да ће се о трошковима поступка одлучити коначном пресудом.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1318/21 од 08.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена делимична пресуда, а одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, због потребе уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 18/20), закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиље за поништај писменог завештања пред сведоцима због повреде облика завештања, у смислу члана 168. Закона о наслеђивању, у вези са чланом 85. истог закона. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања и оцене веродостојности изведених доказа, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. До примене института посебне ревизије не доводи свака евентуална погрешна примена материјалног права, већ само она од општег значаја за остварење и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Ради се о појединачном случају, чију посебност су нижестепени судови образложили, па нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити је тужиља уз ревизију доставила одлуке из којих би произлазило да постоји различита судска пракса у примени овог правног института у идентичној чињеничној и правној ситуацији.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, пошто је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

У тужби поднетој 15.11.2019. године тужиља је као вредност предмета спора означила износом од 200.000,00 динара.

Према одредби члана 468. став 4. ЗПП, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужиља у тужби навела не прелази износ од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић